

Reactie van Uitvaartcentrum ELDERS te Amsterdam op het voorstel Wet op de Lijkbezorging

1) Artikel 27 **Termijn**. Heel fijn dat de termijn 10 dagen wordt. Bedankt hiervoor. Dat zal ons (de – kleine- uitvaartondernemingen zonder aparte afdeling voor het aangeven) veel tijd en stress besparen in het opsporen van een arts voor het tekenen van uitstellen. Zeker in Amsterdam waar drukte heerst op begraafplaatsen en crematoria.

2) Artikel 28 uitzondering op de termijn van bestemming
lid 3 "De burgemeester **kan** een arts horen voordat de burgemeester een besluit neemt als bedoeld in het eerste lid."

- "Kan": Wat betekent dat concreet voor de uitvaartondernemer? Moeten wij wel of niet een verklaring van geen bezwaar tot uitstel door een arts laten ondertekenen? En zo ja wie meldt dat ons en wanneer.

2) Artikel 36 lid 1: "indien de in artikel 6 bedoelde persoon": Wie wordt bedoeld in artikel 6? Of moest hier staan: **paragraaf 6** Artikel 18?

3) Geschillencommissie. Nu is het zo dat die alleen bemiddelt voor klanten van uitvaartondernemingen aangesloten bij het **Keurmerk** Uitvaartzorg. Graag in de wet opnemen dat **iedereen** bij de Geschillencommissie terecht kan, ongeacht bij welke uitvaartonderneming ze klant zijn.

De macht die het Keurmerk Uitvaartzorg naar zich toe heeft getrokken (met name op basis van enorm opgeblazen cijfers van aantal leden etc) is ongewenst. Het dient bijna uitsluitend de belangen van de grote ondernemingen. Zeer kwalijke gang van zaken. De overheid mag zich niet baseren op enkel de wensen van deze grote ondernemingen.

4) Graag in de wet opnemen dat burgers **vrij zijn in het kiezen** voor een uitvaartonderneming. Nu wordt dit beginsel met voeten getreden door mortuariabeheer en door verzekeraars. Sommige verzekeraars **korten zelfs op de uitkering** van mensen die een uitvaartonderneming kiezen buiten de (wens van de) verzekeraar.

XXX) Het woord "**lijk**" wordt vervangen door "lichamen van overledenen" en het begrip "lijkbezorging" door "bestemming van lichamen van overledenen" in de naam en het corpus van de wet (zie artikel 103 A, en verder): wij zien geen redenen om het woord lijk te vervangen door "lichaam van een overledene". Een lijk is immers het lichaam van een overledene. Dat is zijn definitie. Je verandert niet een woord in de wet door zijn definitie. Definiëren doe je desnoods in de Algemene bepalingen. De wet moet precies zijn. Lijk is het meest precieze woord om het lichaam van een overledene te beschrijven. "Lichaam van een overledene" is omslachtig. Graag opgave van de beweegredenen om het woord lijk te vervangen door dit gedrocht van omslachtigheid.